

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ชั้นธล้วน ๆ คือชั้นธของพระอรหันต์

(สันติ หนูนอนภาวาณาแป็บเดียว รู้สึกปล่อยเป็นระยะๆ สุดท้ายเหมือนโลกนี้ไม่มี ร่างกายไม่มี มีแต่ผู้รู้แต่เป็นแบบอนัตตาหมด รู้สึกอัสจรรย์) มีเท่านั้นก็เท่านั้นแหละ อ้าว มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ เวลามันว่างมันว่างหมดจริงๆ แต่เรายังมาพูดให้คนฟังอยู่นะ ว่าจิตเราทำไมถึงอัสจรรย์นักหนา คือว่างหมดเลย มันอัสจรรย์อยู่ตรงนี้ จึงมีธรรมเข้ามาเตือน กลัวมันจะหลงอันนี้ หลงที่สว่างไสว มันว่างไปหมดและสว่างไสว อยู่ภายใน เป็นความอัสจรรย์ อัสจรรย์ตัวเอง เอ๊ะ ทำไมจิตเราถึงได้อัสจรรย์เอานักหนา ความว่างก็ว่างหมดไม่มีอะไรเลย แล้วความสว่างไสวก็อยู่ภายในนี้ ทำไมใจนี้จึงอัสจรรย์เอานักหนา

ธรรมท่านจึงเตือนขึ้นมา คือความสว่างไสวนั้นมีจุดอยู่ที่นั่น เหมือนตะเกียงเจ้าพายุ ไล่มันสว่างไสวอยู่ภายในส่องออกไปข้างนอก ไล่ตะเกียงเจ้าพายุมันสว่างอยู่ตรงกลาง มันกระจายออกไปข้างนอกว่างไปหมด มันอัสจรรย์ตัวนี้ สักเดียวธรรมก็ปรากฏขึ้นมา ท่านเตือนนั้นแหละ เราจึงเสียดาย ถ้าไปกราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์มันตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ แต่นี้ท่านล่วงไปแล้ว เราไปเป็นอยู่ที่หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ตอนเดือนสาม เดือนห้าเดือนหกกลับคืนมาปลงกันตรงนั้น

พอว่าอัสจรรย์อย่างนั้น สักเดียวพระธรรมก็แสดงขึ้นมาเป็นคำพูดที่เดียว บอกชัดๆ บอกขึ้นมาว่า ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน แห่งผู้รู้ก็คือผู้รู้ที่อัสจรรย์นั้นละสว่างนั้นแลคือตัวภพ ตัวนี้ตัวภพความหมายว่างั้น เราเลยลงไปเลยไม่เข้าใจ ถ้ากราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์นี้ท่านก็จะไล่ပြီးเข้าไปตรงนั้นเลย อันนี้จะขาดสะบั้นลงไป บรรลุธรรมในเวลานั้นก็ได้ พูดตรงๆ เลย อาจบรรลุธรรมในเวลานั้นก็ได้ แต่นี้ท่านล่วงไปแล้ว กลับมาปลงเองที่วัดดอยธรรมเจดีย์ ความสว่างไสวอันนี้ก็หมด

ธรรมชาติเท่านั้นปรากฏขึ้นมาแล้ว ความสว่างไสวนี้เป็นเหมือนกองขี้ควาย ที่แรกว่าอัสจรรย์ พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว อันนั้นจำทีหลัง อยู่ที่ใดอันนี้ปกคลุมเอาไว้ ความสว่างอันนั้นมาดูความสว่างอันนี้ อันนี้เหมือนกองขี้ควาย ที่เราว่าอัสจรรย์นะ เป็นอย่างนั้นนะ มันเป็นชั้นๆ ธรรม

เอาละก็เท่านั้นละ พิจารณาไปตามที่เคยพิจารณานะ พิจารณาอยู่ในนี้เข้าใจหรือ มันจะสว่างไสวไปไหน ให้ดูมันด้วยนะมันเป็นอะไรตัวสว่างนั้น นี่เราเคยติดมาแล้วตัวสว่าง ถ้าหลงมันนั้นละตัวภย เห็นความสว่างว่าเป็นของดีอย่างเดียว นั่นคือตัวภย ให้ดูความสว่างเข้าไปอีก เข้าใจแล้วนะ พูดถูกต้องดีแล้ว เหมาะ นี่เป็นมาแล้วทั้งนั้น

พอพูดปุ๊บก็เข้าใจทันที ความสว่างไสวนี้มันก็น่าอัศจรรย์เหมือนกัน คือมันสว่างไสวเอาจริง ๆ จำแล้วโลกนี้ว่างหมดเลย คือจิตมันว่างอยู่แล้ว ในขั้นนั้นเป็นขั้นจิตว่าง ว่างข้างนอกแต่ยังไม่ว่างข้างใน ปล่อยข้างนอกแต่ยังไม่ปล่อยข้างใน เป็นตัวสว่างอยู่นั้น พออันนี้ขาดปุ๊บลงไปแล้วออกหมดปล่อยหมด ว่างข้างนอก ว่างข้างใน นั่น สว่างข้างนอกสว่างข้างในทั่วถึงกันหมด นั่นหมดปัญหาละถึงจุดนั้นแล้ว

นี่ละจิตถ้าได้อบรมอยู่เสมอมันเหมือนกันหมด คือความรู้อันนี้ไม่มีเพศหญิงเพศชาย เวลาเป็นแล้วมันเหมือนกันหมด อย่างที่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรไหน ๆ ก็ตาม พอจำขึ้นมานี้เป็นอันเดียวกันหมดเลย เหมือนน้ำไหลลงไปสู่มหาสมุทรทะเล พอเข้าถึงมหาสมุทรทะเล น้ำคลองต่าง ๆ ที่ไหลมาเป็นน้ำมหาสมุทรทะเลเหมือนกันหมดเลย อันนี้จิตของเราเมื่อเข้าถึงขั้นนี้ บึงนี้เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมดเลย แล้วถามหาพระพุทธเจ้าที่ไหน คุณนี้มันก็ครอบคลุมอย่างนั้นละ จึงว่าผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรตถาคต เห็นธรรมสุดยอดก็เห็นตถาคตสุดยอดเหมือนกันนั่นแหละ

นี่ละจิตฝึกไปฝึกไม่หยุดไม่ถอย แต่เรื่องมารของจิตมันติดอยู่ตลอดเวลาต้องระวัง อย่างที่ว่าสว่างนี้มันก็เป็นเครื่องพรางตาอันหนึ่งเหมือนกันให้หลง เพราะฉะนั้นจึงว่า อัศจรรย์ เวลาอันนี้ผ่านไปแล้ว อันนั้นขึ้นมาทีหลัง ก็ได้ตำหนิอันนี้ว่าเป็นเหมือนกองขี้ควาย เป็นอย่างนั้นละ แต่ก่อนก็ว่าอัศจรรย์ พออัศจรรย์ทีหลังขึ้น อันนั้นเลยกลายเป็นกองขี้ควายไป

พูดยากเดี๋ยวนี้ เมื่อคืนนี้พูดก็พูดไม่ได้ ลมออกหู วันนี้นพอพูดได้บ้างเล็กน้อย ระยะนี้กำลังหุ้อ่มาก เพลียมาก ไม่ใช่อะไรแหละ เพลียมาก หุนี้หุ้อหมดเลย วันนีหุไม่ค่อยหุ้อ ถ้าหุ้อก็แล้วแหละไม่เป็นท่าอะไร นี่เริ่มเข้าพรรษามาตั้งแต่เมื่อวาน ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติจิตใจ อย่าไปดูเรื่องอื่นเรื่องใดมากกว่าจิตใจ ดูเรื่องเขานี้ดูมากนะ ถ้าดูเรื่องเขาก็ให้ดูเรื่องเราพร้อมกัน ดูอะไรให้ดูตัวเองพร้อมกัน ดูข้างนอก ดูข้างใน ไปพร้อม ๆ กันถึงรู้อบทั้งข้างนอกข้างใน แกกึเลสตัวมันหลงเรื่องราวต่างๆ ที่วาดภาพหลอกตัวเองนั้นไปโดยลำดับ มันจะแก้ของมันไปเรื่อย ๆ พอตัวนี้รู้อบหมดตัวเองแล้วหมดเลย ในสามโลกธาตุนี้ไม่สงสัยอะไร หมดปัญหา ท่านเรียกว่าวิมุตติ พ้นสมมุติไปหมดแล้ว บรรดาสมมุติทั้งหลายที่เป็นตัวปัญหาใหญ่ขาดสะบั้นลงไป ตัววิมุตติไม่มีปัญหาเลย หมดปัญหาโดยสิ้นเชิง

เข้าพรรษาให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวเอง ให้ดูใจเป็นสำคัญ อย่าลืมสติเป็นสำคัญมาก สติให้ติดแนบตลอด ไปที่ไหนเคลื่อนไหวไปมาสติให้ติดนั่นแหละดี เป็นความเพียรตลอด ถ้าขาดสติเมื่อไรก็เรียกว่าขาดความเพียร ความเพียรประมวลมาแล้วมาอยู่กับสติ มาลงอยู่ที่สติเป็นผู้ควบคุมหมดเลย เวลาสติตั้งดี ๆ อยู่นี้ก็เลสจะหนาแน่น

ขนาดไหนเกิดไม่ได้ พอเปลอพับออกปั๊บเลย เรื่องกิเลสจะออกทางสังขารความคิด ความปรุ้ง คือมีอันหนึ่งดันออกมาอยากคิดอยากปรุ้ง เป็นสัญญาอารมณ์ต่างๆ ครอบ โลกธาตุ ไปจากอันหนึ่งอยู่ภายใน ทางบาลีท่านว่าอวิชา มันดับออกมาให้เป็นสังขาร ความคิดปรุ้ง ความคิดปรุ้งก็เป็นกิเลสไปเรื่อย ๆ ถ้าอวิชานี้ดับแล้วความคิดปรุ้งนี้ก็เป็นสังขารล้วน ๆ เป็นชั้นธล้วน ๆ

ชั้นธ ๕ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เป็นเครื่องมือของกิเลสทั้งนั้น พอ กิเลสขาดสะบั้นไปแล้วเหล่านี้ก็เป็นชั้นธล้วน ๆ คิดอะไรปรุ้งอะไรไม่มีกิเลส ถ้ากิเลสอยู่ ภายใน ไม่ว่าจะคิดจะปรุ้ง เคลื่อนไหวอะไร ๆ เป็นกิเลสออกมาตลอด ๆ พอกิเลสราก ใหญ่มันขาดสะบั้นลงไปแล้ว อันนี้ก็เพียงเครื่องมือ แต่ก่อนเป็นกิเลสเพราะตัวใหญ่ พาเป็นกิเลสมันก็เป็น ทีนี้พอตัวใหญ่หมดแล้วอันนี้ก็เครื่องมือไป เป็นเครื่องใช้ จึง เรียกว่าชั้นธล้วน ๆ คือชั้นธของพระอรหันต์ ชั้นธของเราเป็นชั้นธของกิเลส กิเลส นำไปใช้ตลอดเวลา พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วชั้นธก็เป็นเครื่องมือไม่เป็นกิเลส ถ้า ธรรมชาตินั้นเป็นกิเลส ชั้นธนี้ก็เลยกลายเป็นภัยไปด้วยกัน เป็นกิเลสไปด้วยกัน ให้มันรู้ อย่างนั้นชั่วรู้ธรรมรู้ธรรม เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz